

Zbigniew Nowakowski, Katarzyna Czarnecka, Jacek Andrzejowski, Teresa Dąbrowska

Żdżarów, woj. skierniewickie. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 18, 114

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W warstwie oonej o grubości 40 cm znaleziono 1 fragment naczyń z kultury pucharów lejkowatych, fragmenty naczyń oraz szpilę brązową z kultury lużyckiej, fragment naczyń z późnego okresu rzymskiego i okresu wędrówek ludów oraz ceramikę wczesnośredniowieczną.

Z uwagi na zagrożenie stanowiska przez inwestycje komunalne, uważa się za celowe kontynuowanie badań w latach następnych.

Materiały do czasu opracowania znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

ZAPOWIEDNIA, gm. Pызdry
woj. konińskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Mirosław Ciesielski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Trzeci sezon badań, Cmentarzysko ludności kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano obszar 3,5 ara, na którym odsłonięto 23 groby (18 popielnicowych, 5 jamowych, 2 nieokreślone ze względu na znaczne zniszczenie) oraz 11 obiektów stanowiących ślady cmentarzyska warstwowego [?]. Wykop w części zachodniej potwierdził wnioski z sezonu 1983 o występowaniu tutaj tylko ubogich grobów jamowych. Widoczne jest również znaczne rozrzedzenie w ich występowaniu i brak warstwy humusu pierwotnego bardzo dobrze czytelnej na pozostałym obszarze cmentarzyska. Uchwycono ślady cmentarzyska warstwowego, zalegającego nad humusem pierwotnym, spod którego pochodziła większość odkrytych do tej pory grobów. Odkryte ślady to nieregularne plamy przepalonego, pomarańczowego piasku i spalenizny, w przekroju z reguły soczewkowane, różnej wielkości, zawierające materiał kostny, ceramikę rozdrobnioną oraz przedmioty metalowe. W warstwach tych zalegały również groby popielnicowe. Z cmentarzyska warstwowego pochodzi zachowane w ok. 3/4 całości naczynie typu "terra sigillata". Wstępnie należy datować cmentarzysko warstwowe na fazę C₁.

Cmentarzysko z okresu B₂, B₂/C₁ reprezentowane jest tylko przez 3 groby popielnicowe. Dwa z nich zawierają w swoim wyposażeniu miecze, przy czym grób 66 znajdował się w czworokątnej obstawie z 6 dużych gładów narzutowych, pośrodku której znajdowała się stela również z narzutowego gładu, obok której znajdował się grób. Miecz znaleziony w tym grobie, długości 52 cm posiada ostrze szerokości 2,8 cm. Poza tym na wyposażeniu grobu składają się dwa groty, sprzączka półkolistą, zapinka z grzebykiem na główce, nożyce, nóż, okucie oraz ceramika. Cmentarzysko jest dwufazowe. Pierwszą fazę należy wiązać z B₂ i B₂/C₁. Druga faza - cmentarzysko warstwowe, stratygraficznie nad humusem pierwotnym /związany z użytkowaniem cmentarzyska w pierwszej fazie/ przypada na okres późnorzymski /C₁/?

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

ZAWADA, gm. Tarnów
woj. tarnowskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŻDZARÓW
woj. skierniewickie
Stanowisko I

Państwowe Muzeum Archeologiczne

Badania prowadził mgr Zbigniew Nowakowski przy współpracy dr Katarzyny Czarneckiej i mgr. Jacka Andrzejewskiego, pod merytorycznym kierownictwem dr Teresy Dąbrowskiej. Badania finansowało PMA. Drugi sezon badań, Cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich i wędrówek ludów.

Na powierzchni 201,5 m² odsłonięto 30 pochówków ciałopalnych (3 popielnicowe, 26 jamowych i 1 zniszczony), 8 innych obiektów oraz częściowo zniszczony pochówek szkieletowy z okresu II wojny światowej. Kilka-ście grobów zachowało się tylko w części przydanej. Wyposażenie pochówków - bez względu na zniszczenie - było bardzo ubogie; często ograniczało się do kilku fragmentów ceramiki. Niekiedy w grobie znajdowały się tylko drobne kości. Większość grobów określono ogólnie na późny okres rzymski. Fragment grzebienia kościanego jednowarstwowego /ob. VII/ i nit żelazny od takiegoż /gr. 45/ określają dolną granicę zbadanej części cmentarzyska na przelom wczesnego i późnego okresu rzymskiego. Górną zaś granicę określają: szklany paciorek z pionowymi karbowaniami /gr. 36/ i luźno znaleziony fr. srebrnej zapinki z trzema sprętynkami. Jest nią przelom późnego okresu rzymskiego i wędrówek ludów. W gr. 40 obok żelaznej zapinki A, 158 wystąpił żelazny przedmiot ze schematycznym wyobrażeniem twarzy ludzkiej [?]. Wśród ceramiki na uwagę zasługuje toczona popielnica z gr. 35. Z ob. VI pochodzi fr. naczyń z malowanym na ceglonym tle szarym ornamentem linii falistej i prostej. W kilku grobach znaleziono fr. naczyń szklanych i stopionych paciorków. Z gr. 39 i 47 pochodzą stela kamienne /ostatnia częściowo obrabiona/. Wokół gr. 36a stwierdzono ślady konstrukcji [?/ drewnianej. Największe stanowisko z pozostałości bruku /ob. V/ zostały "umocnione" małymi otoczkami. W kilku grobach stwierdzono fr. ceramiki neolitycznej. Ob. IV należy do kultury grobów klozowych.

Materiały zostały złożone w PMA.

Przewidywana jest kontynuacja badań.